

sagt, givet særlig Anledning dertil, og naar de kommunale Raad er enige om, at en saadan lille Ændring i Loven er nødvendig, skulde man egentlig ikke synes, at der var nogen stor Risiko ved at gennemføre den. Det er vistnok givet, at der adskillige Steder paa Landet, navnlig ved Jernbanestationer, har været Trang til noget nærmere Bestemmelser end dem, vi har haft. Vi har jo set mange Steder, navnlig hvor der er opstaaet nye Stationspladser, at der har fundet Bebyggelse Sted, som det havde været ønskeligt at have kunnet give nærmere Regler for. Det Spørgsmaal, om der i det hele taget for Landets Vedkommende skulde vedtages en særlig Lov, skal jeg ikke omtale her; men givet er det, at der trænges til en Ordning, navnlig som sagt med Hensyn til Stationspladser, men for øvrigt ogsaa, maa jeg sige, i Nærheden af større Købstæder, hvor Bebyggelsen ofte har været i den Grad generende for Købstæderne, at de adskillige Steder har været nødtte til at foretage Indlømmelser paa meget kostbare Vilkaar. Men i den Henseende foreligger der jo ikke noget Forslag, og den Ændring, som her er foreslaaet i Loven, synes jeg for mit Vedkommende egentlig, at der kan være god Grund til at gaa ind paa. Da imidlertid den højtærede Minister har sagt, at der i alt Fald forelaa bestemte Tilfælde, vilde det maaske alligevel være rigtigst at henvise Sagen til en kort Udvalgsbehandling, hvor man da kunde, om ikke indføre nogen Ændring i Lovforslaget, som det foreligger, saa dog faa oplyst, hvorledes Forholdet i det hele taget har været. Naar Tiden kommer, skal jeg derfor tillade mig at stille Forslag om, at Sagen henvises til et Udvalg.

Maa jeg have Lov til at benytte Lejligheden til at henlede den højtærede Justitsministers Opmærksomhed paa et Forhold; desværre er Justitsministeren vist ikke til Stede, saa vidt jeg kan se. . . .

Formanden: Justitsministeren er forhindret i at være til Stede her, da han absolut skal være til Stede i Folketinget.

Jørgen Berthelsen: Ja, jeg vil gerne have Lov til at henlede Opmærksomheden paa vore Byggelove baade for Købstæderne og for København. Vi havde i Samlingen 1911—12 et Lovforslag til Behandling om en Byggelov for København; men det kom ikke videre end til en Udvalgsbehandling, som resulterede i en Beretning. Der blev

gjort et stort Arbejde i Udvalget, og der var gjort store Forarbejder i Forvejen. Jeg er ikke saa inde i, om der er Nødvendighed for en Ændring i de københavnske Byggeforskelde; men den er vistnok fuldt ud til Stede. Men i alt Fald med Hensyn til Købstæderne er jo, som jeg ved det nævnte Lovforslags Behandling oplyste, Loven af December 1858 ganske forældet, og der har gentagne Gange været fremsat Anmodning om at faa den ændret. Det er givet, at der i Købstæderne næsten ikke kan opføres en eneste Bygning, uden at der skal søges Ministeriet om Dispensation. Det har Bekostninger til Følge for den, der skal bygge, ja, man kan gerne sige, at det egentlig er en indirekte Skat paa de byggende eller Købstæderne, idet et Andragende ikke kan indsendes uden at være stemplet, og man har maaske ogsaa somme Tider Udgifter for at faa det affattet og indsendt. Men desuden har det den meget store Ulempe for de byggende, at de i mange Tilfælde maa vente paa at faa en Afgørelse fra Ministeriet, som de burde have haft lang Tid i Forvejen, og derved maa de ofte udsætte deres Byggeri paa ubestemt Tid. Jeg skal i øvrigt indrømme, at Forholdene har forbedret sig i de senere Aaringer, men det er dog endnu en meget betydelig Gene for de byggende, og det høje Ting kan ogsaa nok forstaa, at en Lov, der blev vedtaget i 1858, ikke kan passe i 1915. Jeg skal imidlertid paa mine Partifællers og egne Vegne anbefale det her foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling.

Piper: Dette lille Lovforslag bringer jo tilsyneladende ikke store Forandringer i det bestaaende. Det er kun et eneste Ord, der afviger fra den nugældende Lov. Men det er dog muligt, at dette ene Ord kan medføre ret betydelige Omskiftelser. Det kan medføre Fordele, men det kan jo ogsaa muligvis medføre det modsatte. Det, der har været Tanken ved Fremsættelsen af Lovforslaget, har jo været at gøre det nemmere at komme udenom de Bestemmelser, som findes i Loven om Byggereglerne paa Frederiksberg og Byggereglerne for Købstæderne, som er Grundlaget for de Byggereglementer, som udfærdiges for Landet. Selvfølgelig passer disse Regler, der er givne med Købstadforhold for Øje, ikke for Landkommunerne, og det er nødvendigt, at der bliver et vist Spillerum der. Jeg tror dog, at Ministeriet burde være gaaet en anden Vej. Man burde være